

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

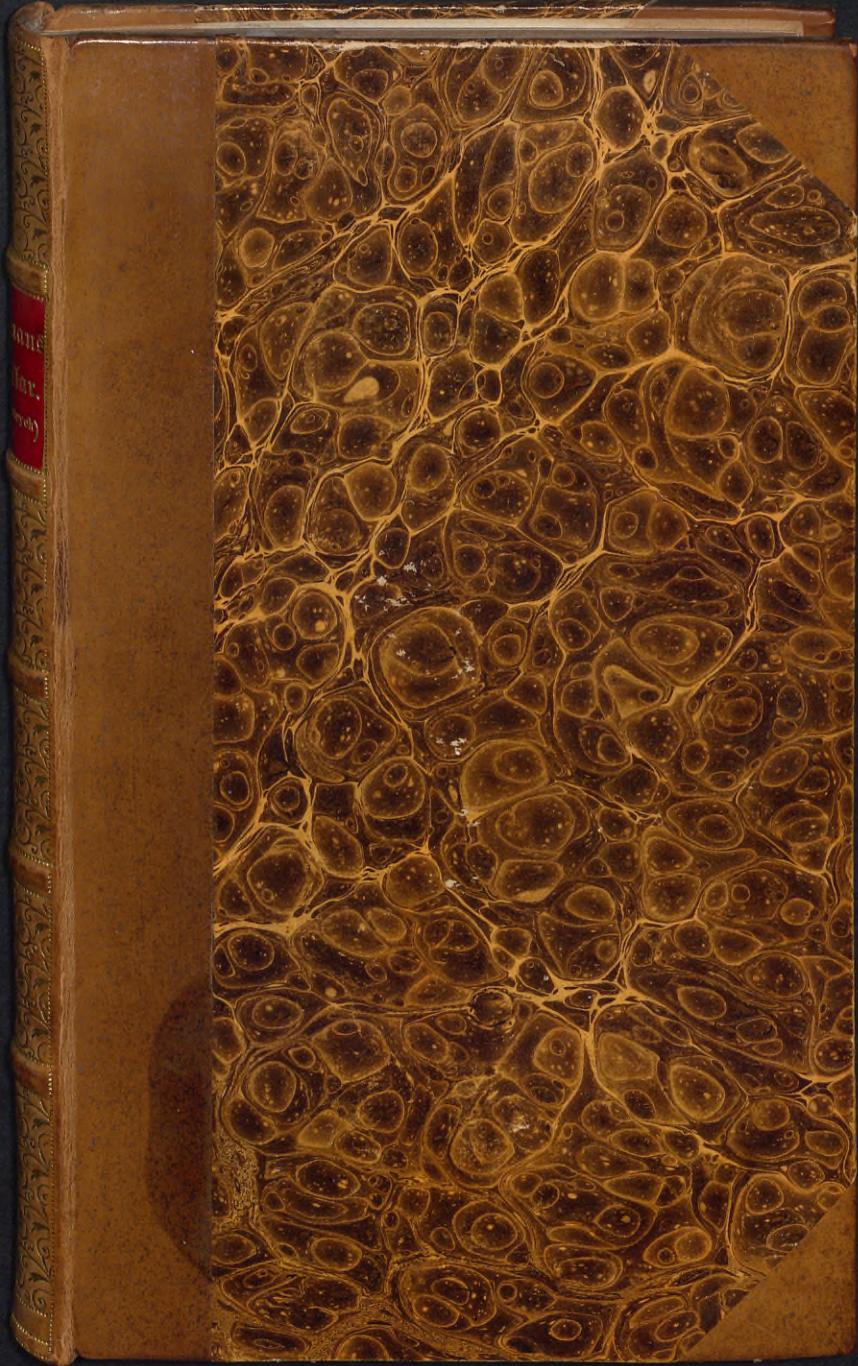
This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

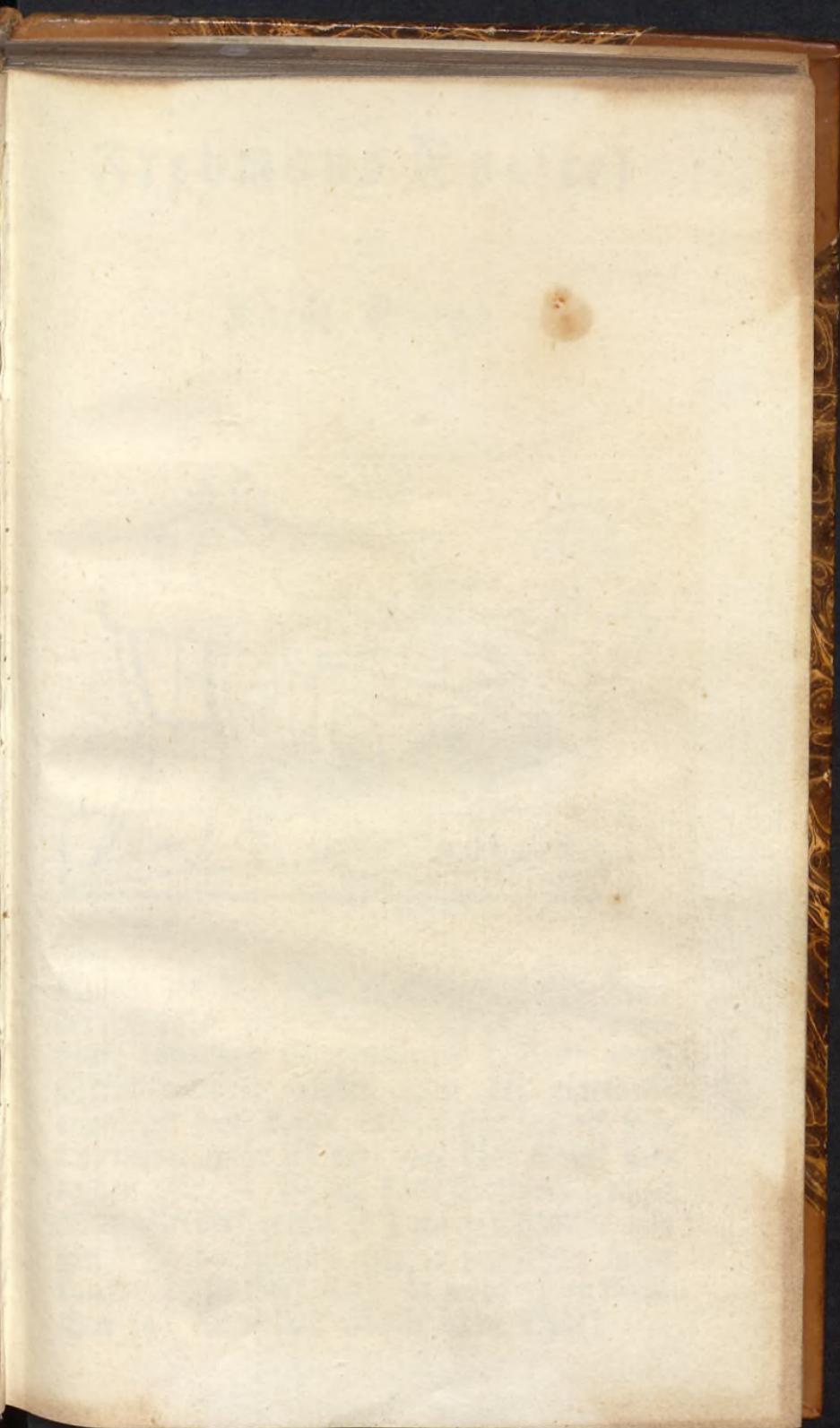
Litt.

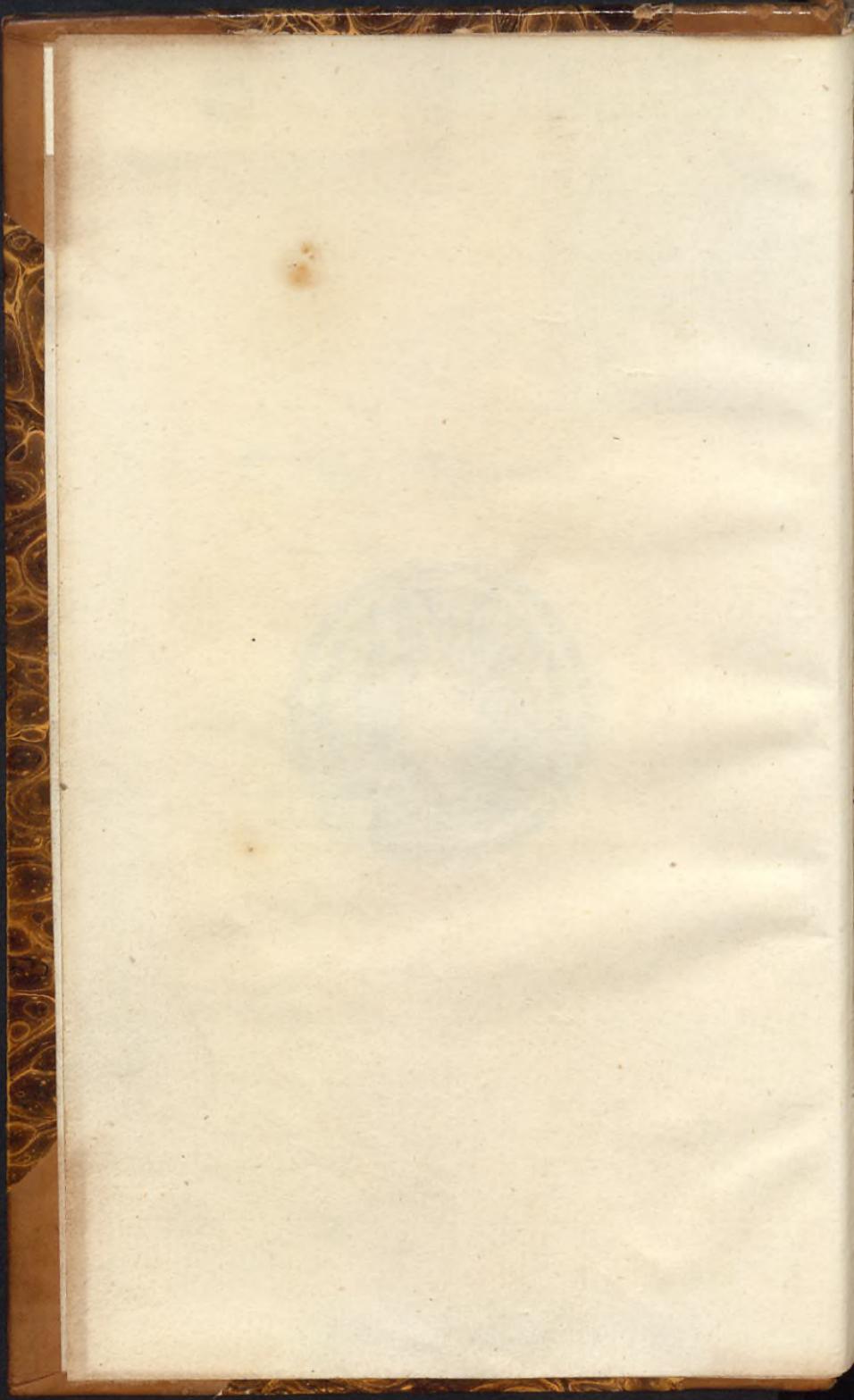
Sv.

C. M. Bernman

17
Fredmans Epistel

Till Fader Mowitz, hvarutinnan han
liknar honom vid ett Skepp, och till
Fader Bergström, diktad midt i
veckan, om Djurgårdens
nöjen och fri-månda-
gar alla där.

G E O C H D L M, 1824.
Trykt i Ecksteinska Boktryckeriet.

Rors! utan glas, du ser ut, din Kanalje,
Som ett rankigt skepp på böljan utan flagg,
Utan kompass och i brusande svalje,
Strandadt, plundradt, fullt af fattigdom och
agg.

Stråken, låt se, är masten skeppet förer,
Skjortan blir seglet, Wimplen nattkappan är
Klippor och skär
Å frogar hår och där.

Lik en Schebeck, som i vågen arbetar,
Drifwer af och ann, men stundom gör en los
Och som i tusende winklar uppletar
Ny förfriskning, kårl och tunnor, Kap och ros.
Jag är Neptun, som våg och segel rörer,
Och denna Liljans frog är hamnen, jag tror
Och frögar mor,
Hon är hwalfisken, Bror.

Lustigt plaſir, jag bara med dig skämtar.
Hår har du ditt glas, lägg ut, nu winden blåſ
Sök opp din graf, snart gristeklockan skämtar
Och din gamla bränwinskuta hon förgås.
Bacchus ditt skepp, som Redare tillhörer,
Änglarna berga själén uti en slup,
Sjunk i ditt djup;
Tag till valet en Sup.

Fader Bergström; ståm upp och Klinga,
 Oppna kräset för bröst och bringa,
 Vi ska dansa och vi ska swinga,
 I ditt glada hus.

Låt oss ge våra små Mamselfler
 Win och Swisson och Karameller;
 Pimpinella Mor Maja håller
 U i glas och krus.

Vi å' wana att jemt tractera,
 Och med glaset i hand orera.
 Fader Bergström nu qvintillera
 Under sus och dus.

Se der dansar Flickan,
 I sin rosenröda Koft och Kjol;
 Hvar är nu den brickan,
 Som hon bar i sjol?
 Korgen med Citroner
 Lynger inte mera hennes arm;
 Nu ibland Baroner
 Dansar hon sig warm.
 Med Solfjädren hon bröstet fläktar,
 Niger djupt och med armen fäktar,
 Sockrar Wofflor, och dricker Nectar,
 Under Pukors larm.

Fader Bergström, re'n månan glimmar,
 Nyckelharpan i rummet stimmar,
 Och Mor Maja vid stången primmar

it
os
utens
fl.
mar
n).
Eky.
lates.
idens
quinga
lare
ad
les
- ad
mar
- ol.
Ble.

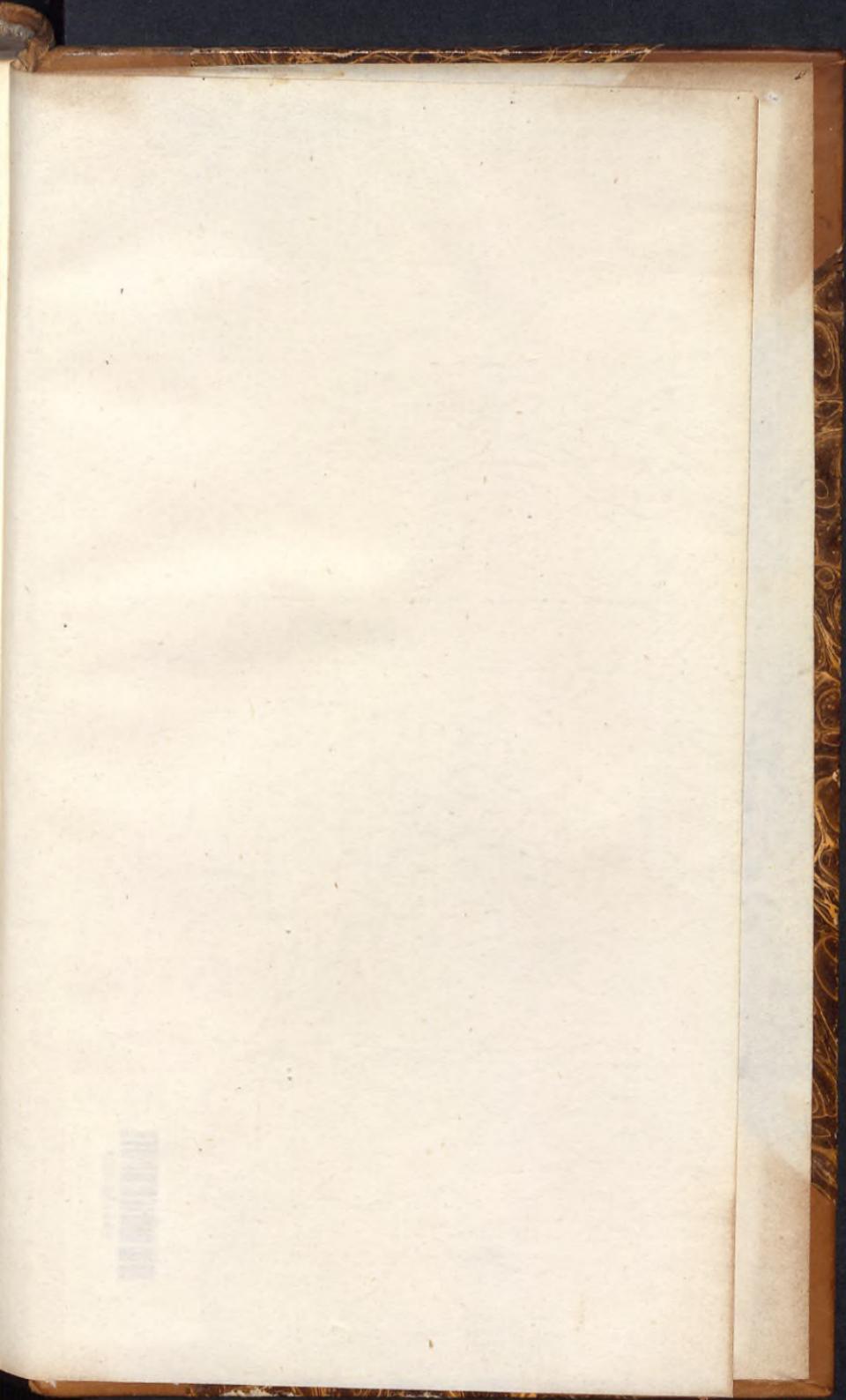
(Bell.
1383)

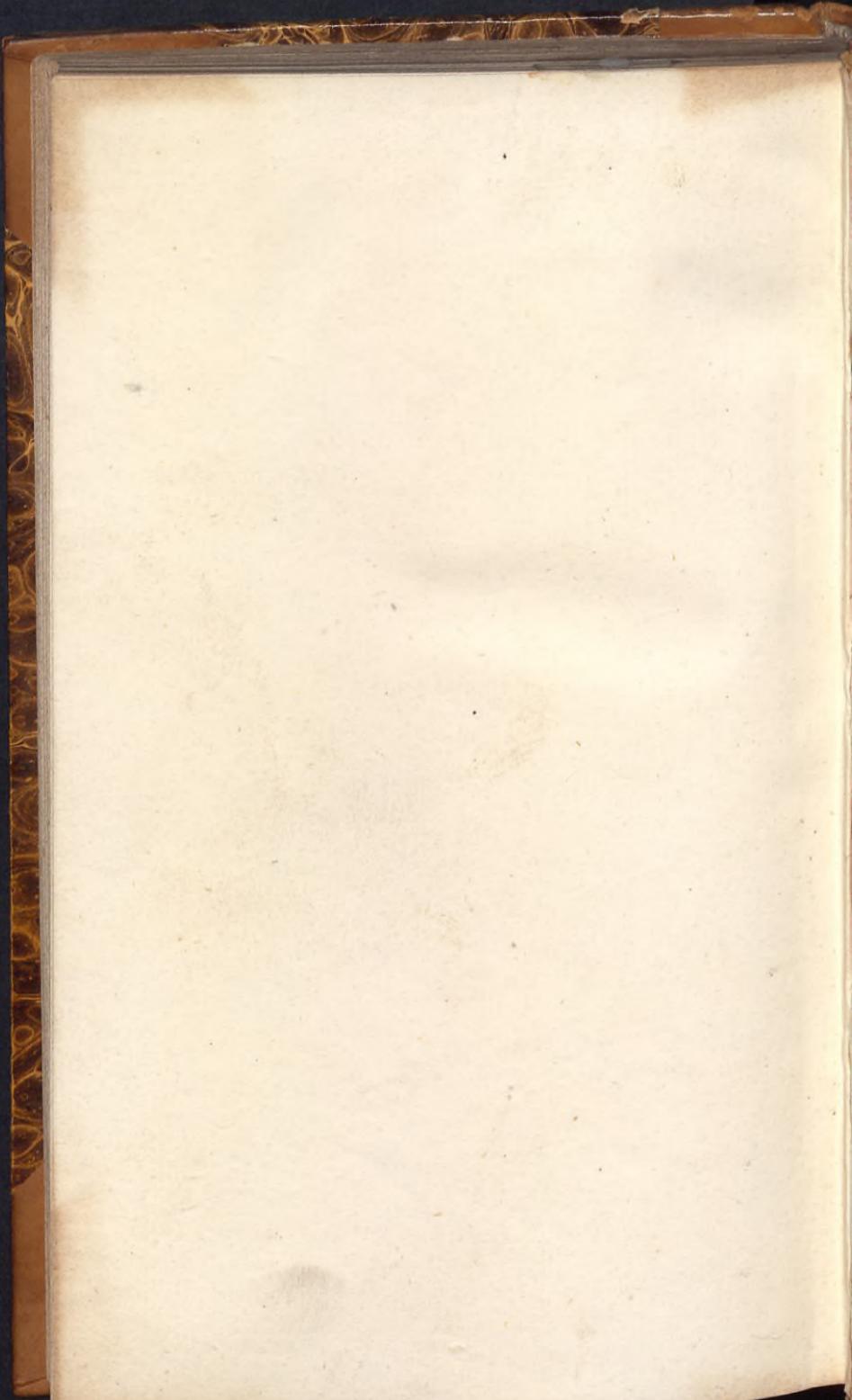
hen.

Med sin sneda trut,
Gladt på Djurgålsn kring alla backar
Skynta fjortlar och hwita flaskar
Första Nymph, som på dörren knackar
Inom dörren ej ut.
Långt till Månda'n, I raska Bröder,
Ekså långt som från Norr till Söder;
Morgondagen blott ovs föder
Hela året ut.

Wålom nattens sköte,
Under Astorn-stjernans clara brand,
Till vårt glada möte,
Med Pokaln i hand;
Och i mörkrets dwala,
Res Cupidos altar der du spör,
Bacchi Källar-swala
Drufwans ångor ströd.
Eåt den dumma i olet tråka,
och den sluga sin hjerna bråka;
Win och Flickor och Fredmans Stråka
Natten hufsig gör.

1001851448

